

to Partier der nærer den største Frygt for, at det skulde komme dertil, at de ikke kunde være sammen længere, men Forholdet er i hvert Fald dette, at den højtærede Landbrugsminister har regnet med, at han ikke løb nogen Risiko ved at se bort fra det, der var Samarbejdets Forudsætning, og som sidst blev udtalt ved den vedtagne Dagsorden. Med en Voldsomhed, der aldeles ikke kan finde nogen Begrundelse i den spagfærdige Tale, som det ærede Medlem Hr. Drachmann holdt, vendte den højtærede Landbrugsminister sig imod Hr. Drachmanns Tale. Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde jo ikke noget, som kunde udæske; han sagde egentlig ikke noget, som kunde vække til Modsigelse. Han paapegede, at Danmark møder ude omkring i de forskellige Lande Spærringer for sine Produkter i stedse stigende Grad, og han pegede paa, at Danmark havde en betydelig Købeevne. Og saa anbefalede han at udnytte denne Købeevne i Eksportens Tjeneste paa den Maade, at man overfor de Lande, som vi købte Varer hos, gjorde gældende, at vi kan ikke være tjent med, at de lukker for vore Varer, naar vi vedblivende køber deres, noget for noget bør her komme i Betragtning, det bør være den gældende Rettesnor for vor Politik, at vi faar noget for noget. Med andre Ord, vor Handelspolitik skulde gøres aktiv, medens den hidtil i væsentlig Grad har været passiv, fordi det ikke tidligere har været nødvendigt for Staten at blande sig i de handelspolitiske Forhold. Denne fredelige Tale, der paapegede de faktiske Forhold, og hvorledes vi fornuftigvis bør bære os ad, er i den højtærede Landbrugsministers Fantasi blevet til, at det ærede Medlem Hr. Drachmann har talt for, at vi skulde føre en Knytnævepolitik, slaa Haanden i Bordet, oven i Købet med det Resultat, at Knoerne gik i Stykker. Jeg siger, at den højtærede Landbrugsministers Tale mod det ærede Medlem var søgt, fordi det selvfølgelig ikke kunde være det ærede Medlems eller noget andet Medlems Hensigt at anbefale en Politik af den Art. Fornuftige Mennesker vil selvfølgelig ikke sætte sig ved et Forhandlingsbord i den Hensigt at ville slaa i Bordet hverken paa den ene eller den anden Maade. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister kunde tænke sig at bære sig saaledes ad, jeg tror det ikke, andre vilde ikke kunne tænke sig det. Men den højtærede Landbrugsministers voldsomme Udfald mod det ærede Medlem var ogsaa søgt af en anden Aarsag. Den højtærede Landbrugsminister har selv været med til at foreslaa

Rigsdagen nye, store Millionbevillinger til Udvidelse af Udenrigsministeriet, netop med det for Øje, at vi derved blev bedre i Stand til at føre Handelspolitik overfor Udlandet. Jeg gad egentlig vide, hvad vi skulde med de nye store Millionbevillinger til Udenrigsministeriets Omdannelse, til nye Udsendinge rundt omkring i Udlandet, hvis det ikke skulde være, for at vi kunde være bedre repræsenteret, for at vi kunde faa vore Varer afsat, gøre de Indkøb, der var nødvendige for os, og for at vor Handelspolitik, vor Skibsfart kunde faa bedre Vilkaar at arbejde under end hidtil. Hvis det ikke havde været Hensigten at bruge det nye udenrigsministerielle Apparat i Handelens Tjeneste, forekommer det mig, at hele denne Omdannelse er et eneste stort Stykke Humbug. Og, hvis det er Hensigten at bruge dette udenrigsministerielle Apparat paa den Maade, som jeg maa forudsætte, man har tænkt sig som den rette, er den højtærede Landbrugsministers Indvendinger overfor det ærede Medlem Hr. Drachmann i Virkeligheden ikke andet end en Fornægtelse af de faktiske Forhold, som han selv har været med til at etablere.

Jeg synes, at den højtærede Landbrugsministers Tale er en Utilbørlighed, og jeg tror, man med Sikkerhed kan sige, at hvis Forholdet ikke var det, at vi havde en Statsminister, hos hvem Svaghed synes mere og mere at udvikle sig til at blive en Karakteregenskab, vilde den højtærede Landbrugsminister ikke opleve at komme til at holde mere end een af den Art Taler. Den højtærede Landbrugsminister vendte sig ikke alene mod det konservative Folkeparti, hans egen allierede, og det ærede Medlem Hr. Drachmann, der staar som en af dette Partis første Mænd i det Spørgsmaal, der her drøftes, men ogsaa mod Industrien og Socialdemokratiet. Nu skal jeg fornuftigvis ikke gøre nogen reel Indvending mod, at den højtærede Minister vender sig mod os Socialdemokrater, men jeg gør den reelle Indvending mod, hvad han sagde, at han i Virkeligheden ikke paa nogen Maade indlod sig paa at bevise Rigtigheden af, hvad han fremførte. Hans Fastslaaen af forskellige Ting blev ikke til andet end Paastande. Det skal jeg tillade mig at bevise, fordi det nu en Gang er muligt at bevise det. Den højtærede Minister er utvivlsomt en betydelig Agitator for sit Parti, jeg beundrer paa en vis Maade hans agitatoriske Evne, og jeg tror ogsaa, han er en duelig Landbrugstekniker. Men paa de socialøkonomiske Spørgsmaal har den højtærede Minister, saa vidt jeg kan lodde Dybden af,